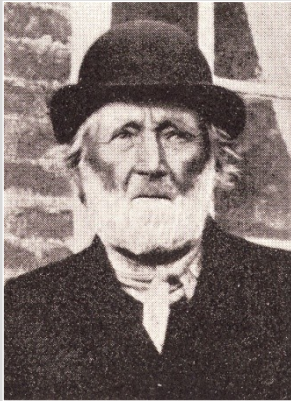

Folk fra Sognet

Om C. P. Jacobsen paa "Gaarden"

Fra "Vejen Sogn i Malt Herred – et Stykke Kulturhistorie"
ved Søren Alkær sig 1940-41

Carl Peter Jacobsen
(1820-1909)

Carl Peter Jacobsen (1908)
Buste i glaseret stentøj
udført af Niels Hansen Jacobsen

Billedhuggeren
Niels Hansen Jacobsen
(1861-1941)

Paa "Gaarden" (hvorfra den har faaet det mærkelige Navn vides ikke) flyttede i 1844 Fugledes ældste Datter, Marie Katrine, ind som Kone og Husmoder, idet hun blev gift med Gaardens Arving, Povl Jepsen. Det var i Anledning af dette noget fine Giftermaal, at Jeppe Poulsen lod Peder Holden Hansen ("Peder Hollensen") bygge det smukke Stuehus, som endnu staar.

1854 byttede Parret Ejendom med *C. P. Jacobsen*, Holsted Kro, som besad Gaarden til sin Død 1909. Jacobsen var en meget selvstændig Mand, siden ejendommelig og noget gammeldags, baade i Tanker og Klædedragt. Svigersønnen Anders Jensen paa Vandamgaard vilde engang først i 80'erne købe nogle Stude af ham, men Jacobsen vilde ikke sælge ham dem, maaske fordi han vidste, at det ikke stod godt til med A. J.s Pengesager. Saa fik denne Slagter Hagen Thomsen til at hjælpe sig. Til aftalt Tid skulde H. T. komme ned til Jacobsen og forhandle om Studene, og saa skulde A. J. "tilfældig" komme tilstede og mægle. Det gik ogsaa saa meget programmæssigt, indtil C. P. J. pludselig vendte sig mod Svigersønnen og sagde: "De waa no ejesen sær nok, te I tow saadden lieg ku træf aa kom ad jen Gaang!" Og saa var det forbi med den Handel.

Da Sønnen, Hansen Jacobsen, i 1901 havde haft den første større Udstilling i København af sine i Datidens Øjne højst mærkelige Kunstværker, og der i den Anledning blev skrevet meget om ham i Bladene, ogsaa meget rosende, saa var der naturligvis velmenende Folk, som vilde glæde den gamle dermed (han var dengang 81), men de fik det tørre Svar: „Di øwwerdrywer." Noget efter fik H. J. med nogen Besvær Faderen til at sidde for sig, og da Arbejdet med Busten (den, der staar i Museet) var skredet godt frem spurgte han Faderen, hvordan han syntes om det, men Svaret var meget afkølede: "A tøws det blywver jo længer jo ringer!" Det har været omtrent ved samme Tid, at han en Sommerdag i sin Have gik forbi nogle unge Piger, deriblandt en Datterdatter, som "holdt Ferie" paa Græsplænen. "Gu'hjælp", sagde han og gik videre.

Paa de ældre Dage var hans Klædedragt mærkelig: Lange Støvler, en lang Kittel, over den en kort Faarepels, dertil høj Hat og Luffer. Denne Dragt var ens Sommer og Vinter.

Af C. P. Jacobsens Sønner er *Niels Hansen* (opnævnt efter Morfaderen, Lærer i Egtved) blevet den mest kendte, ja man kan vel sige, at han en Tid var verdenskendt, da der i Paris blev gjort ikke saa lidt Stads af ham. Og den Dag i Dag gælder det, at Danmark næppe nogensinde har haft en Kunstner, der har skabt saa mange ejendommelige Værker. - Ogsaa den noget yngre Broder, *Jacob Jacobsen* var en Tid ret kendt, navnlig som Forfatter af de morsomme Smaafortællinger: Tæjelownssjow, som dengang utvivlsomt var det bedste, der var skrevet i jysk Dialekt siden Blichers Tid. Han var ogsaa, engang i 80'erne, ved at udgive et lille Tidsskrift, der skulde indeholde Smaahistorier, Sagn, Ordsprog m. m., og med det Motto: Hvad der gaar i Folkemunde, det bør ikke gaa til Grunde. Men der synes ikke at være kommet ret mange Numre, maaske kun et Par.